

ODSTRAŇTE SVĚT ZE SVÝCH SRDCÍ

CECIL J. duCILLE

(Mahomet, Illinois, červenec 2002)

Bůh mi klade na srdce, abych vám řekl o tom, kde se dnes nacházíme. Vždycky, teď i později, se na své cestě musíte dívat na milník, abyste viděli, kde se nacházíte. Když cestujete, musíte vědět, kolik mil vám ještě zbývá a kolik hodin to bude trvat, než dojedete do cíle. Potřebujete vědět, kolik vám ještě zbývá ujet a zda máte dost benzínu na cestu. Pokud vám už dochází, tak víte, že není moudré čekat na poslední čerpací stanici. Musíte načerpat, abyste měli dost energie na cestu. Je to stejné jako příběh z Písma o pěti moudrých a pěti bláznivých pannách. Pět bláznivých panen riskovalo. Riskovaly, protože ve svých nádobkách neměly olej. Ten, který měly, jim došel. Nepočítaly s tím, že ženich bude tak dlouho prodlévat. Myslely si, že přijde dřív. (Mat 25:1-13)

Pamatuji si, kdy se mnou Bůh poprvé mluvil. Byl jsem velmi mladý, horlivý a nadšený Božím slovem a některé věci, které jsem říkal, nebyly tak, jak jsem si myslel. Věřil jsem například, že Ježíš Kristus tady bude během dvou let. Potom, když dva roky uběhly, a On nepřišel, jsem to prodloužil na pět. Amen. Dneska jsem na deseti. Říkám, že Ježíš tady bude dřív, než skončí dekáda. Opravdu věřím tomu, co říkám. Vtip je v tom, že jednou budu mít pravdu. A víte, co? Věřím, že ji mám tentokrát. Ježíš nám neřekl, kdy přijde, a proto se můžeme jen domnívat. Řekl nám však, že musíme být připraveni. Máme být připraveni, ať přijde kdykoliv. Nicméně podél cesty nám dal ukazatele. Halelujah! A já cítím, že bych vás měl dále upozorňovat na tyto ukazatele, tak jak je vidím, aby mi nikdo nemohl vyčítat, že jsem to neřekl.

Je zvláštní, že jsou lidé, kteří obviňují vládu, že jim neřekla, že 11. září bude 11. září. Vláda to nevěděla. Nikdo nevěděl, o čem bude 11. září, kromě těch, kdo ho plánovali. Podivné na tom je, že Bůh říká, že

oznámí svým prorokům.¹ Vidím mnoho proroků, kteří teď povstávají a říkají: „Ano, říkal jsem vám to.“ „Říkali jsme vám to.“ Nikdo o tom nevěděl. Bůh jen nechtěl, abychom zabránili tomu, co se mělo stát. To je ta jediná pravda. Kdyby Bůh chtěl, abychom teroristy zastavili, aby 11. září nesundali věže obchodního centra, řekl by nám o tom. Řekl by o tom Boží církvi. Lidé, kteří slyší z Boha, by slyšeli naprosto jasně, rozhlásili by to, a někdo by mohl být zachráněn.

Pamatuji si, že před inaugurací George Bushe jsme dostali slovo, že se na prezidenta chystá atentát. Rozhlásili jsme to, postarali jsme se, aby se to slovo dostalo na správná místa, a vláda tomu uvěřila. FBI tomu uvěřilo. Těsně před tím, než mělo k atentátu dojít, tomu zabránili. Viděl jsem, jak prezidenta strčili do auta a řekli: „Tudy nechoďte.“ Jindy by prezident procházel okolo přítomných a pozdravil je. Řekli mu: „Vraťte se do vozu!“ Strčili ho zpátky do auta, a tak zmařili, co bylo naplánováno. Amen. Dnes ráno jsem slyšel, že spáchali atentát na premiéra Afghánistánu.

Síly zla plánují, ale vám Bůh dává moc ničit a kazit jejich plány. Takže jsou lidé, kteří jsou pomazaní od Hospodina, aby mařili skutky ďábla. Protože jste Boží nástroje, naléháme na vás, abyste každý svůj nástroj vyčistil a mohli jste fungovat správně. Bůh musí mít Tělo, které bude správně fungovat, než přijde Ježíš. Každý sen, vize, myšlenka, kterou Bůh klade lidem do mysli, je Božím záměrem, jak rozvrátit nepřítele a jak vyčistit cestu, aby se mohlo stát to, co Bůh naplánoval.

Neuvědomujete si, jak jste důležití. Jen těžko si to uvědomujeme. Máme se za nuly. Někteří z nás by dokonce zahodili svůj život a neuvědomují si, že nás Bůh používá a že nás vyvádí na místa, kde nás bude moci využít na maximum. Slyšíte mě? Existuje minimální a maximální užítkovost. Já vás, bratři, povzbuzuji, abyste maximalizovali svoji užítkovost.

Jsou údy Těla Kristova, údy Těla. „*Požehnaný Hospodin skála má, kterýž učí ruce mé boji, a prsty mé bitvě.*“ (Ž 144:1) Už jste nad tím někdy přemýšleli? Když jde muž do boje s mečem, nejenže jej musí držet ve své ruce, svými prsty, ale musí s ním také umět bojovat. VY JSTE JEHO PRSTY! UČÍ SVÉ PRSTY BOJI. „...*odvrhouce všeliké břímě,*

¹ Amos 3:7 – „Nečiníť zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“

i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje.“ (Žid 12:1) Amen. Znamená to, že nikdo neběží závod tak, že by byl oblečený jako teď já. Nemá na sobě sako a kravatu. Svlékne je, navlíkne si šortky a běží bez zastavení běh, který má před sebou. Halelujah! Amen!

Nebojujeme jen pro Tělo Kristovo bojující, tím myslím ty, kdo jsou naživu, ale také pro ty, kteří už svůj boj tady na zemi dobojovali, pro ty, kdo jsou v nebi. Přemýšleli jste někdy nad tím, že ti, kdo jsou v nebesích, už ďábla nemohou porazit? Už nemohou ďáblu nic udělat. Podle Božího příkazu odpočívají a nemohou přijít a účastnit se boje, který tady vedeme. Už nemohou být více pokoušeni. Amen! Už nemohou zvítězit. Copak jste o tom ještě nepřemýšleli? Jediné, co svatí v nebesích mohou, je, učit se od nás, jak zvítězíme my. Protože démoni, kteří jsou uvolnění dnes, ještě nikdy uvolnění nebyli. Bible říká: „*Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates.*“ (Zj 9:14). Tito duchové byli tak zlí, že je Hospodin držel v tartaru, což je řecké slovo pro nejhlubší propast Hádu. Dole v hlubinách pekla. Nemohli vyjít, aby nás pokoušeli. Pokud je Bůh dovolil uvolnit, je tomu tak proto, že uvolňuje vás! Amen. Pokud vypustíte „zlého psa“, pak musíte vypustit i muže, který je schopen „zlého psa“ zvládnout. Rozumíte mi? Bůh řídí svou práci a udělá ji podle své vůle a svým způsobem.

Takže my, lid Boží, se musíme naladit. Amen. Amen! Někdo říkal, že spousta našich problémů je zapříčiněna parazity, které v sobě nosíme. Potřebujeme pročistit. Amen. Jedli jste jídlo s parazity, pili jste vodu s parazity, a abyste mohli řádně fungovat, musíte být od obojího očištěni. Mluvíme teď o duchovních parazitech, kteří se pověsili na naše vnitřnosti, a musí být odstraněni. Kdy to uděláte? Musíte teď.

Otevřeme si Písmo v Kazateli 3:1: „*Všeliká věc má jistý čas, a každé předsevzetí pod nebem svou chvíli. Jest čas rození i čas umírání, čas sázení a čas vykopání, což vsazeno bývá; (Vždycky, když zasadíte, musí přijít čas, kdy vytrháte.) Čas mordování a čas hojení, čas boření a čas stavění; Čas pláče a čas smíchu, čas smutku a čas proskakování; (Někteří lidé mají čas smutku, ale nemají čas proskakování. Nevidím je, že by proskakovali.) Čas rozmítání kamení a čas shromažďování kamení, čas objímání a čas vzdálení se od objímání; Čas hledání a čas ztrácení, čas chování a čas zavržení; Čas roztrhování a čas sšívání, čas mlčení a čas mluvení; Čas milování a čas nenávidění, čas boje a čas pokoje. Co*

tedy má ten, kdo práci vede, z toho, o čemž pracuje? Viděl jsem zaměstnání, kteréž dal Bůh synům lidským, aby se jím trápili. Sám všecko činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i žádost světa dal v srdce jejich, aby nestihal člověk díla toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.“

Není to zvláštní verš? Bůh vložil svět do našich srdcí, abychom nemohli přijít na to, co Bůh dělá. Pojdme to na chvíli zkoumat. Proč by Bůh vložil do mého srdce svět, aby mi zabránil poznat, co dělá? Amen. Jediným důvodem, proč to Bůh udělal, je, že vám zároveň s tím dal moc ten svět z vašich srdcí dostat. Takže míra světskosti, kterou v sobě máte, je vaše zodpovědnost. **KOLIK SVĚTSKOSTI V SOBĚ MÁTE SE STALO VAŠÍ ZODPOVĚDNOSTÍ. MÁTE MOC ODSTRANIT SVĚT ZE SVÉHO SRDCE.**

Dovolím si vám dát příklad toho, jak Bůh jedná. Bůh vám dá problém. Řešení vašeho problému pak položí támhle na stůl. Nepřijde a neřekne: „Teď tě donutím, abys použil mé řešení.“ Ale řekne: „Kdyby ses podíval támhle, uvidíš něco, co ti pomůže.“ Vy pak musíte jít a vzít si to. Někdy však máte problém si to vzít. Musíte bojovat, abyste to obdrželi. Musíte bojovat, abyste to získali, abyste získali vítězství.

Bůh poslal zlé anděly. Ale no tak! Zní to směšně, že? Bůh poslal zlé anděly. Bůh je Bůh. Je svrchovaný. Může přikázat kterémukoliv démonu, aby udělal, co On po něm bude chtít. Také může zastavit ďábla. Bude nejlépe, když si uvědomíte, že pokud se kolem vás potlouká nějaký ďábel, tak Bůh je také schopen ho zastavit. Snažím se vám ukázat Boží cesty.

Bůh v Egyptě povolal duchy smrti a dal jim příkaz, aby zahubili všechno prvorozené. Pokud by izraelský prvorozený byl venku na poli, byl by mrtvý. Amen. Pak Bůh Mojžíšovi pošeptal do ucha: „Vezmi krev Beránka a s vírou pomaz veřeje dveří domu. Pomaz okenice a naříd' všem Izraelcům, ať vejdou dovnitř.“ Amen. Myslíte si, že Mojžíš věděl proč nebo jak? Nic nevěděl. Jediné, co znal, byla poslušnost. Bůh řekl: „Pomaz krví,” tak pomazal krví. Tak byli ochráněni. Nic se jich nemohlo dotknout. Pak Hospodin řekl: „Je čas pro smrt.“ A povolal peklo, povolal anděly smrti a vypustil je na Egypt. Písmo říká, že „poslal zlé anděly na zemi egyptskou“. Žalm 78:49: „*Poslal na ně prchlivost hněvu svého, rozpálení, zuřivost i ssoužení, dopustiv na ně anděly zlé.*“ Vyšli s příkazem zabíjet.

Andělé, ďábelští andělé, zabíjejí a získávají krev, protože nemohou bez krve přežít. Pokaždé, když zabijí člověka, získají jeho život. Pokud se mě teď zeptáte, kde jsem vzal tenhle princip, musel bych kázat ještě další kázání. Takže když teď budu mluvit, dělejte si poznámky, prostudujte si to a později o tom můžeme promluvit. Chci však říct, že ďáblovi andělé budou kdykoliv zabíjet, protože jsou to vrazi. Chtějí krev. Faktem je, že čím více krve ďábel dostane, tím lépe může fungovat. Všimáte si, jak funguje v téhle době? Je to proto, že získává hodně krve. Čím více jí má, tím mocnějším se stává. Halelujah! Požehnaná buď krev Ježíše Krista. Protože my máme Krev, která je mocnější než krev, kterou má on. Na krev člověka, kterou ďábel získává, a autoritu Adama, kterou získává, máme LÉK. Na to, abychom překonali autoritu Adama, máme VĚTŠÍ AUTORITU, než je jeho. Teď už Bohu rozumíte? Pokud vás Bůh postavil do boje, nebojte se, On vám dal zbraně k bojování. **POKUD VÁS BŮH POSTAVIL DO BOJE, ZVÍTĚZÍTE PRO TY NÁSTROJE, KTERÉ VÁM K BOJI DAL.** Amen.

Takže vyšli andělé smrti a začali zabíjet. Židovskou krev chtěli ještě víc než krev hříšníků. Proč? Protože židovská krev v sobě měla více života, více moci, protože věřili Bohu. Vírou v Boha vaše duše získává více moci. Není to úžasné? Chtěli krev Židů. Když chtěl tedy ďábel vrazit do židovského domu, z vrchních i bočních veřejí zářilo světlo. Tak to zkusil oknem. Pamatujte, že jim Bůh dal příkaz. Uvědomte si taky, že duchové nemusí vcházet dveřmi či okny. Víte, proč? Duchové sem mohou přijít bez ohledu na zdi. Fyzické zdi nejsou pro duchovní bytosti překážkou, ale tentokrát jim Bůh dal příkaz, aby šli pouze dveřmi nebo oknem. Amen. Potom Bůh zašeptal Mojžíšovi: „Pomaž dveře a okna krví.“ Démoni byli zoufalí. A tak vyšli s hněvem a pobili všechno prvorozené Egypta. Ale stále platí princip, že pokud kterýkoliv člověk, kterýkoliv člověk bude vzývat jméno Páně, bude spasen!

Vezměme si jakéhokoliv člověka. Řekněte mi jméno člověka, o kterém si myslíte, že nemůže být spasen. Pokud kterýkoliv muslim bude vzývat jméno Páně, bude spasen. Pokud kterýkoliv hinduista bude vzývat jméno Páně, bude spasen. Pokud jste celý život říkali: „Oh, jsem ateista. Jsem ateista, nevěřím v Boha,“ a náhle vás zachvátí smrt... Slyšel jsem, jak volali: „Ach Bože, pomoz mi!“ Protože někde v sobě měli pochybnost, věděli, že Bůh je. Pointa je v tom, že každá lidská bytost v sobě má zasazeného Boha. Jeho dech, Jeho tělo, Jeho život... Žádný

člověk, žádné stvoření, žádný ďábel nemůže stvořit lidský život ani nic tomu podobného. Vlastně nemůže stvořit žádnou formu života. Proto každý vědec, který studuje Boží dílo, musí nakonec dojít k závěru, že Bůh je.

Je legrační, když slyším lidi, jak říkají, že Bůh není. A že ve vojenské přísaze nemáme říkat „před Bohem“ atd. Stejně stvoření, které prohlašuje, že je inteligentní lidská bytost, jde, nasedne do auta, nastartuje a bez rozmýšlení odjede. Proč? To auto bylo vyrobeno v továrně. Já tu továrnu neznám, ale dám ruku do ohně, že ta továrna existuje, protože auto je důkaz. Když se podívám na auto, na tak nicotnou věc, jako je auto, a prohlásím, že musí mít výrobce, co potom mé tělo? Mé tělo musí mít výrobce. Nemohlo se jen tak vyvinout. A přesto jsou vědci, kteří prohlašují: „Evoluce! Mnoho a mnoho milionů let.“ Když začnou s těmi svými miliony, tak je jasné, že jsou nevěřící. Milion let, ha? V tom případě se každý den dovršuje nějaký milion let. Jistě! To bychom pak neustále viděli, jak se někde kolem nás vynoří člověk bez otce a matky. Každý by se dál vyvíjel. Přišla by opice, zrovna by se naplnil její miliontý rok a šup – byla by z ní lidská bytost. Její miliontý rok by přišel, proměnila by se v člověka a neměla by otce ani matku. To si snad dělají legraci!

Jako ten člověk, co mi volal, když jsem bydlel v Kalifornii. Dostal skvělý nápad, že bude ve svých hodinách konfrontovat kazatele. Povolal si kazatele a ve svých hodinách je před dětmi konfrontoval, aby dětem dokázal, že Bůh není a že kazatelé nevědí, co říkají. Tak mě jedna dívenka z té třídy poprosila, abych kázal, a že oni se budou ptát a ptát a ptát. Řekla: „Bratře duCille, přišel bys tehdy a tehdy k nám do třídy? Máme takovou hodinu, kdy tam chodí kazatelé a my se jich ptáme na evangelium.“ Dobře věděla, o co jde, ale neřekla mi to. Tak jsem si to ráno přimaširoval do školy s tím, že jdu vyučovat, a pan učitel na mě vyjel. To jste měli vidět! Rozcupoval jsem ho na kousky. Duch Boží na mne padl a já jsem řekl jako Pavel: „Ó, nemoudří Galatští.“ Řekl jsem: „Člověk musí být úplně hlupák, když nechápe, že jeho tělo nemohlo být učiněno nikým jiným než Bohem.“ Řekl jsem: „Když mluvíš o víře...“ Napadal totiž „blbou víru“. Řekl jsem: „Sám máš víru. Letěl jsi do New Yorku, zašel jsi k přepážce a koupil sis lístek. Neviděl jsi letadlo. Nestaral ses o to, že ho drží pohromadě milion šroubů. Mohlo se ve vzduchu rozpadnout, a stejně jsi se vydal do New Yorku a prohlásil jsi: ‚Potkáme se

tam. Budu tam v devět.‘ A to se stalo.“ Řekl jsem mu: „To je víra.“ Lidi, když jsem s ním skončil, nebyl schopen slova. Ukončil hodinu. Amen!

Bůh nás přivedl až do tohoto času. Přišli jsme do času, kdy se musíme zjevit jako Boží synové. Rozumíte? Pokud Syn Boží nebude zjeven na zemi, svět bude zničen. To teď cituji Písmo. „*Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.*“ (Mal 4:6) Rozumíte? Protože jsme na zem uvedli zlořečení, protože jsme prokleli zem, protože prokletí přichází na zem skrze člověka, i vysvobození země musí přijít skrze člověka. Protože přirozený člověk uvádí na zem zlořečení, Bůh použije přirozeného člověka, skrze kterého bude On jednat, aby přinesl zemi vysvobození. Říkám vám, bratři, že vidím Tělo Kristovo, jak roste přímo před mýma očima. Vtip je v tom, že se mnozí z nás díváme jeden na druhého a říkáme: „Ten a ten je takový a makový a tamten je zas takový nic moc.“ Raději se začněte dívat na sebe. Nikdo z nás nebude schopen fungovat jako kompletní člověk. Chápete mě? Nikdo z nás nebude schopen fungovat jako kompletní člověk. Jediný kompletní člověk byl Ježíš Kristus, Syn Boží.

Dovolte mi vysvětlit, co tím myslím. Když Bůh stvořil Adama, byl to kompletní člověk. Měl v sobě všechno, aby se množil podle svého druhu, vládl přírodě, činil veškerou Boží vůli. Ale Hospodin řekl: „Není dobré člověku býti samotnému. Bude sám, a to není dobré. Dám mu někoho podle jeho druhu.“ (1Moj 2:18) A vstoupil do člověka. Nehledě na fyzickou ránu a oddělení žeber, které v člověku provedl, když stvořil novou bytost, odňal od člověka kus jeho přirozenosti, aby muž už nikdy nebyl kompletní. Stejně tak i žena. Žena byla druhou polovinou muže. Bůh to zařídil tak, aby muž začal milovat ženu jako své vlastní tělo. Když se muž a žena sejdou v dokonalé lásce, Boží moc se opět spojuje ve dvou bytostech, které jednají jako jedna.

Boží vůle je, aby se ti z nás, kdo jsou v manželství, snažili ze všech sil jednat se svými manželkami jako jedna jednotka za všech okolností. Jinými slovy: když říkám za všech okolností, tak tím myslím, že v té fyzické, lidské přirozenosti muže je nastavení, které je jiné než nastavení žen a brání hladkému plynutí „za všech okolností“. Nad tím však musíte zvítězit. Abyste získali jednotu a společně se postavili proti moci, která napadá harmonii ve vašem vztahu, musíte nad tím zvítězit. Halelujah!

Vzpomínám si, jak mne a mou ženu Bůh poprvé vyslal do služby. Pracovali jsme společně už od mládí. Když mne poprvé Bůh vyslal a já na

někoho vložil ruce, manželka najednou uviděla všechno, co se toho člověka týkalo. Když jsem se modlil a vložil jsem na někoho ruce, viděla všechno. Pamatuji si na jeden případ, bylo to někde tady v Daville nebo v okolí. Přivedli k nám muže. V momentě, kdy jsem na něj vložil ruce, má žena uviděla jeho vnitřnosti. Měl v sobě nějaké umělé trubičky. Tak mi to pošeptala. Řekl jsem: „Bratře, budeme se modlit, aby tě Bůh vysvobodil z tvého problému. Máš v sobě umělé trubice...“ Ten muž se roztrásl. Říkal: „Ne, ne, ne.“ Prostě nemohl uvěřit, že jsme viděli jeho vnitřnosti.

Bratři a sestry, zkuste to. Bůh mezi vámi dvěma jedná. Někdo však řekne: „Já jsem svobodný, nemám manžela ani manželku. Jsem odepsaný.“ Ne, ne, ne. Jako svobodný budeš fungovat dobře. Ale Bůh ti dá partnera, pokud chceš partnera, se kterým bys fungoval v Bohu. Bůh ti dá partnera, abyste mohli fungovat společně. A v této době, v této hodině to bude dokonce ještě úžasnější než kdy předtím. Amen. Někdy jsme, ještě dřív, než jsme vstali, viděli dopředu celý den, věděli jsme, co se bude dít. Když jsem pak vyšli, potkali jsme lidi, které jsme viděli v naší vizi, a věděli jsme přesně, co nám dotyčný řekne.

Uvedu vám příklad, abyste měli představu, co se dělo. Byli jsme v Montego Bay a Mavis ke mně přišla a řekla: „Měla jsem vizi, že za námi přišel člověk a zeptal se tě: ‚Přišel bys k nám kázat do církve?‘ a ty jsi odpověděl: ‚Ano, půjdu.‘ To je všechno.“ Vyšli jsme na nákup do tržnice, a jak jsme tak tou tržnicí procházeli, přišel za námi jeden náš přítel. Řekl: „Mohl bych ti někoho představit?“ Mavis se mne dotkla a řekla: „To je ten muž.“ Amen. Už jsem věděl, co mám dělat. Když se mě ten jeho přítel zeptal, jestli bych nepřišel kázat, odpověděl jsem: „Ano.“ Kázali jsme celý týden a stala se spousta věcí. Není nutné zabíhat do detailů, jen vám chci říct, jak Bůh pracuje.

Vidíte, je čas, abychom v Těle Kristově takto začali fungovat, ale k tomu musíme být jedno. Musíme přestat jeden o druhém mluvit. Amen. Někdy mají ostatní způsoby, které vás vůbec netěší. Neočekávejte od ostatních, že vás budou těšit. Jen za ně Bohu poděkujte, modlete se, a Bůh se o chyby postará. Amen. Když hledáte manžela nebo manželku, nechtějte tu nejkrásnější dívku nebo toho nejpohlednějšího mladíka. Nechtějte toho, kdo vypadá nejlépe. Chtějte toho, koho vybral Hospodin. Pokud byste neměli dostat toho, koho vybral Hospodin, tak nechtějte nikoho. Nechtějte nikoho. Amen. Jinými slovy, bez partnera budete

fungovat s Ježíšem Kristem jako vaší Hlavou. „*On naučí ruce mé boji, a prsty mé bitvě.*“ (Ž 144:1) Už nejde o to, co se mně líbí, co já miluji. Ale jde o to, co Bůh chce, abych měl, abych mohl fungovat.

Vraťme se k veršům. Kde jsme skončili? Ano, že „*vložil svět do vašich srdcí*“. (Kaz 3:11) Teď se v Bibli pojďme podívat do Nového zákona. V Janově epištole se mluví o světě. 1. Jan 2:15: „*Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Milujeť-li kdo svět, neníť lásky Otcovy v něm. Nebo všechno, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest z světa. Svět pak hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, tent' trvá na věky.*“

Před chvílí jsme četli, že nám Bůh do srdce vložil svět. Amen. Soudili jste podle vidění očí, soudili jste podle toho, co jste slyšeli ušima. Soudili jste podle toho, co cítíte, co znáte, a najednou vám tady Bůh říká, že nemáte milovat svět. To znamená, že musí existovat něco mezi tím, kde se nacházíte nyní, a tím, co od vás očekává. V srdci máte svět, ale musí existovat něco, co vám ze srdce ten svět odstraní. Něco, co vám odstraní ze srdce lásku a touhu po světě. Halelujah!

Kdysi jsem bydlel v domě, kde žila sestra, která celý den chodila a sbírala drobky z podlahy. Amen. Vešli jste dovnitř a šup, museli jste si sundat boty. Bylo to peklo. Museli jste si dávat pozor na to, kam šlapete, kam si sednete. Když vám odpadl drobeček z obuvi, hned stála za vámi, aby ho uklidila. Amen. Myslíte si, že mám něco proti čistotě? Ne, ale pokud máte v srdci lásku světa, pokud ten koberec milujete víc než svého bratra, pak toho bratra budete kárat. Zakroutili byste mu krkem. Vyhodili byste ho, kdyby vám dovnitř vešel s kousíčkem bláta na botách. Protože váš koberec je pro vás důležitější než váš bratr. Amen. Jsou mezi námi tací, kterým se jejich dům stal břemenem. Bůh říká, že to není z Boha. Bůh říká, že máme obrátit svá srdce k Bohu a zapomenout na koberec. Až se ten koberec zničí, koupíme nový. Stejný Bůh, který nám dal ten první koberec, nám dá také jiný. Amen. Víte, Bůh je mnohem důležitější. Boží věci jsou důležitější. Říkám, obraťme svá srdce k Bohu a zapomeňme na koberec. Uspořádejme si správně priority. Amen.

ŘEKNĚTE BOHU, ŽE CHCETE BÝT SVATÍ, ŽE CHCETE BÝT SPRAVEDLIVÍ, a nebojte se, že přijdete na to, že nejste ani svatí ani spravedliví. POKUD PŘIJDETE NA TO, ŽE JSTE NESVATÍ A NESPRAVEDLIVÍ, PAK NAJDETE BOŽÍ SRDCE. TO VÁS VEDE BŮH. Amen! Halelujah! Pokud však cítíte, že jste spravedliví, pokud

cítíte, že jste svatí, je to zlé. Ano, je to zlé, protože jen neustálá bdělost nad našimi myšlenkami, nad našimi touhami, bdělost nad naší činností z nás dělá to, co z nás Bůh chce mít. Je jedno tajemství. KDYŽ JSTE TÍM, KÝM VÁS BŮH CHCE MÍT, NEVÍTE TO. Amen. Když jste s Bohem trefili do černého a dosáhli cíle, nevíte o tom. Halelujah. Nebudete to vědět, ale budete tak zaneprázdněni tím, abyste chodili upřímně před Bohem, že ani nepoznáte, že jste se trefili do černého a že jste dosáhli cíle.

Bůh řekl: „...*Tentoť jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo...*“ (Mat 17:5). Hned poté, co to Bůh řekl, začal Ježíš čtyřicetidenní půst. Kdyby o vás Bůh řekl: „Toto je můj milovaný syn, ve kterém se mi zalíbilo,“ řekli byste: „Ó díky, Bože. Jsem v pohodě.“ Ale Ježíš se začal čtyřicet dní postit, aby si podmanil své tělo. Víte, bratři, proč se postíme? Řeknu vám, proč. Postíte se, protože bez půstu nemůžete žít spravedlivě. Žádný muž ani žena nemůže v Bohu bez půstu a modlitby dosáhnout cíle. Vysvětlím vám to. Půst nadřazuje Ducha nad vaši mysl, mysl nad vaše tělo a vaše tělo se stává úplným služebníkem mysli. Vaše tělo pak neudělá nic, pokud ho k tomu neuvolníte. Rozumíte? Půst je cvičení Ducha, jak nadřadit mysl tělu a jak nadřadit Ducha mysli. Halelujah!

Nevím jak vy, ale když já se postím, má to mocné výsledky. Amen. Duch skrze mne pak plyne mnohem svobodněji. Když se postím, tak Bůh odpovídá. Když před vámi teď stojím, tak mnou plyne. Plyne. Nemám připravený žádný scénář. Nemám nic, co by mne vedlo, abych kázal to či ono, ale plyne mnou Duch. Halelujah! Prochází mnou proud z Ducha. Duch Boží stále plyne. Halelujah! Pokud se k vám dostane a proplyne vámi, pak od vás zase plyne ke mně. Amen. On posiluje. Proto dar, který do mne vložil, musí fungovat ke zbudování Těla Kristova. Pokud máte dar, který nefunguje ke zbudování Těla Kristova, pak tento váš dar není Bohem používán. Amen!

Viděl jsem bratry, kteří měli dar, a skrze něj byli schopni přitáhnout zástupy. Když zástupy přišly, udělali sbírku peněz. Za jeden den tak vybrali okolo padesáti, šedesáti tisíc dolarů. Amen. Ale teď pozor! Kdybych ty peníze dostal a okamžitě je investoval do Božího díla, abych požehnal Boží dílo nebo Boží „cokoliv“, pak bych fungoval v Těle Kristově, jak Tělo Kristovo fungovat má. Ale děje se to, že tam někde máte jednoho bratra, který je multimilionář. Jeho dům má hodnotu dvou

až tři milionů dolarů. Amen. Jediné, co má, je umělecký přepych. A vedle máte bratra, který jen tak tak ke konci měsíce zaplatí účty. Na tom něco není v pořádku. Peníze, které vtékají, by měly protéct Tělem Kristovým. Halelujah. Amen.

Pojďme si kromě peněz popovídat ještě o něčem jiném. Duch Boží vámi plyne. Pokud ho nenecháte, aby plynul k jiným, k bratrovi, k lidem, pak maříte Boží plynutí. Zastavujete Boha. Máte blok. Amen. Když máte blok, koledujete si o infarkt, protože zastavujete Boží plynutí a Boží milost a moc používáte k něčemu jinému. Halelujah! Napadá vás: Obohat se! Udělej to pro sebe. V Těle Kristově nikdo nestojí sám za sebe. V Těle není nikdo sám. Halelujah.

Bůh řekl: „Nemilujte svět.“ To by mělo upoutat vaši pozornost. Zeptáte se: „Ale, Bože, jak to mám udělat?“ Nejdřív se zaměřte na lásku ke světu, kterou máte sami v sobě. Pamatujte, že neexistuje člověk, který by vás mohl dát do pořádku. To můžete jen a jen vy. A uděláte to tak, že se otevřete Bohu a dovolíte Mu, aby vešel a dal vás do pořádku. Tak řekněte: „Pane Bože, miluji svět příliš.“ Amen. Miluji svět příliš.

Dám vám příklad. Musím jít domů, abych viděl fotbal. Pokud jsem ve shromáždění a fotbal právě začíná, vyrušuje mě to – okamžitě mě to začne vyrušovat, když má fotbal začít, a já musím odejít, abych se na něj mohl dívat. Není to třeba jen fotbal. Někdo z nás v televizi sleduje určitý program a chce jít domů, aby se na něj díval. Začne ho to táhnout, když je ve shromáždění, a najde si všechny možné důvody proto, aby mohl odejít sledovat svůj program nebo fotbal. Něco není v pořádku. Svět se vkradl do vašeho srdce a kus si ho zabral namísto Hospodina. Amen. POKUD JE NĚCO, CO MILUJETE TAK, ŽE SE TO STANE VAŠÍ PRIORITY, PAK MÁTE S BOHEM PROBLÉM. JE ČAS TOTO VŠECHNO VYTNOUT ZE SRDCE.

Hospodin řekl, že láska k penězům je kořenem zla.² Není to však jen láska k penězům, která zničí lidi, je to láska k čemukoliv. Pojďme se podívat, co Bůh říká v epištole Římanům 8:1: „*A protož není již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha.*“ Vidíme tady dvě věci. Říká se tu, že ve vašem životě je místo, oblast nebo pozice, kde není odsouzení. Nevím, jestli to úplně chápete,

² 1. Timoteovi 6:10 – „Kořen zajisté všeho zlého jestiž milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými.“

ale já si třeba sednu a podívám se na zprávy a sleduji i detaily jednotlivých zpráv. Sleduji, co se děje atd. Ale mým motivem, důvodem, proč to dělám, je, že porovnávám zprávy s tím, co mi má Bible říkat, že se bude dít. Někdo by mohl říct: „To je ale hloupost!“ Mě to však neodsuzuje. Vím, kde je mé srdce. Mé srdce není ve zprávách. Nemám srdce ve zprávách ani nikde jinde. Mé srdce je tam, kde je Kristus. Pokud jste v Kristu, znamená to, že Kristus se stal vaší Hlavou a motivuje vás. Není pro vás žádné odsouzení. Nenechte se nikdy nikým soudit, pokud jste motivováni Kristem. Vaším záměrem, vaší jedinou touhou by mělo být činit Boží vůli.

Víte, když mluvíme o penězích, mám s Bohem smlouvu. Bůh mi řekl: „Pokud se budeš starat o mé věci, já se postarám o tvé.“ Od toho okamžiku, kdy mi to Hospodin řekl, jsme já i moje žena byli osvobozeni od všech myšlenek na peníze. Někdy jsme potřebovali peníze. Amen. Ó, ano! Šel jsem na poštu, kam mi přišel dopis od jedné sestry. Bylo v něm dvacet pět dolarů. V té době jsme neměli ani cent. Tehdy jsme opravdu neměli ani cent. Bůh tedy řekl té sestře, aby nám poslala dvacet pět dolarů – bankovky přímo v obálce. Když jsme je vyndali z obálky, měli jsme najednou dvacet pět dolarů, tak jsme šli na oběd. Amen. Předtím jsme nad tím, že bychom mohli jít na oběd, neuvažovali. Kdyby peníze nepřišly, vůbec by nám to nevadilo. Rozumíte, co tím myslím? Musíte se dostat na místo, kde se vaše priority stanou tak dominantními, že ostatní věci přestanou být podstatné. Na čem záleží, je, že vás Hospodin vede a provází a že zvítězíte. Halelujah! Takže není žádné odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši. A já chci, abyste pochopili, co to znamená být v Kristu Ježíši. **POKUD JSTE POD VEDENÍM KRISTA JEŽÍŠE, PAK PRO VÁS NENÍ ŽÁDNÉ ODSOUZENÍ. PAK UŽ TOTIŽ NIKDY NEJEDNÁTE ZE SEBE.** Už nikdy nejednáte tak, abyste naplnili své vlastní touhy. Ale vždycky jednáte na základě Těla Kristova, kterému chcete požehnat. **VYDÁVÁTE SE NA KAŽDÝ DEN, ABYSTE POŽEHNALI TĚLU KRISTOVU.** Nemáte již žádnou jinou myšlenku, nemáte již žádný jiný důvod žít. Sláva Bohu.

V jedné písničce se zpívá: „Důvod mého žití je chválu Ti vzdát.“ Chválit Tě, to je důvod, proč žiji. Kdybychom došli do toho bodu – ne „kdybychom“, ale „KDYŽ“ dojdeme do toho bodu. Je to něco, do čeho nás Bůh všechny přivádí. Tělo povstává ze země. Slyšíte mne? Bible říká: „Jeden anděl vystupuje ze země.“ Vždycky přece čteme o andělech, kteří

sestupují, ne? Ale ve Zjevení 7:2³ se píše, že pátý anděl vystoupil, povstal – z tělesnosti, ze zemslosti, ze sebe a do Krista. Rozumíte? Je to růst. Rostete kousek po kousku. Všechny ty malé věci, se kterými denně zápasíte, oslavují Boha. Chvalte Ho za ně. Protože tak se jich zbavujete. Amen.

Vidím obraz, vidím obraz člověka, jak povstává ve vzkříšení. Je obalený zemí a ta země z něj, jak povstává, opadá. Amen. Proč se bát, když se můžeme modlit? Proč se bát, když povstáváme. Podívejte se na váš vzrůst. Podívejte se o několik roků zpátky.

V jiné písničce se zpívá: „...věci, které jsem dělával, již nedělám, na místa, kam jsem chodíval, už nechodím.“ Včera jsem slyšel bratra Petera, asi si to ani nepamatuje, ale říkal, že si kdysi liboval v určitém hudebním stylu, který se mu dnes už vůbec nelíbí. To znamená, že roste. Pokud vidíte bratra, jak holduje rokenrolu, tak se modlete, aby se z toho rokenrolu „vyroloval“. Amen. Modlete se, aby povstal, a on povstane. V té písni se zpívá: „Povstanu znovu, žádná moc na zemi mne dole neudrží.“ Amen.

Vzkříšení probíhá. Amen. Je to proces. Má etapy. Je čas být vzkříšen, čas opustit zemi, čas povstat ve vyspělosti v Kristu, čas vidět Boha. Pamatuji si čas, kdy jsem bojoval s láskou. Bojoval jsem s láskou. Stále jsem cítil něco, co byste možná nazvali diskriminací – proti některým lidem něco máte. Amen. Musel jsem se modlit k Bohu. Modlil jsem se: „Můj Bože, pomoz mi, protože já toho člověka nedokážu milovat.“ Amen. Musíte být upřímní. Amen! „Nemohu toho člověka milovat. Můj Bože, pomoz mi!“ Neříkal jsem: „Pomoz mu, aby se polepšil, abych ho mohl milovat.“ Ne, ne! Řekl jsem: „Pomoz mi, Pane!“ A Hospodin řekl: „Když ho nemůžeš milovat, měj soucit. Měj s ním soucit.“ Tak jsem začal o tom člověku přemýšlet ve světle jeho trápení jako o lidské bytosti. A viděl jsem, jak se souží. Prosil jsem Boha, ať mi odpustí. Proti tomu jsem bojoval? Amen!

Bůh řekl v Efezským 6:12: „*Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko.*“ Knížata a jejich knížectví. Knížectví jsou vymezené oblasti působnosti jejich vlády. Amen! Bojujeme proti knížeti státu Illinois. Bojujeme proti knížeti státu, ze

³ Zj 7:2 „A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce ...“

kterého jsme přijeli. Nasadil nám do duší lži, abychom se nějak cítili. Amen. Byly do nás zasazeny určité věci. Byly zasazovány hluboko během dlouhých generací. Bůh nás vysvobozuje z našich předků! Bůh nás vysvobozuje z nás samých a s veselím nás přivádí na Sion. Rozumíte? Amen. Muž z Afriky, který si v sobě nese „odkaz“ předků, dochází na stejné místo jako muž z Anglie a muž z Irska, abychom se potkali na jednom místě, zvaném Kristus!

Pokud tomu rozumíte, musíte zvítězit nad odkazem svých předků. **MUSÍTE ZVÍTĚZIT NAD NÁKLONNOSTÍ, ZÁVISLOSTÍ A ÚTLAKEM, KTERÉ NA VÁS DUCHOVÉ VAŠICH PŘEDKŮ NAKLÁDAJÍ.** Musíte nad těmito duchy zvítězit. Amen. Pavel říká: „V Kristu, **JEDINĚ V KRISTU JE MŮŽETE PORAZIT.**“ Jinými slovy je to něco, co znáte, co cítíte ve svých kostech, a nemůžete si pomoci. Musíte říct: „Bože, nechť mne krev Ježíše Krista vysvobodí.“ Amen! „Vykup mne ze mne! Vysvobod' mne ze mne!“ Pane Ježíši, pomoz nám! Víte, mohu se podívat zpět a vidím se, vidím démona, který tam byl, démona, kterého se lidé báli, ale pak tam Bůh uviděl něco, co mohlo být vykoupeno. Amen. Pak mě začal vykupovat.

Nevím, jak lidé mohou říkat: „Jednou spasen, navždy spasen.“ Jsou spaseni, posvěceni a naplněni Duchem a cítí, že jsou v pohodě. Bratři, je to dlouhý zápas. Poté, co jste spaseni, je to dlouhý zápas zbavit se sám sebe. Ó, ano! Proto je v Mojžíšově stánku sedm zastavení.

V Duchu je sedm stupňů lidského vývoje. Musíte být znovuzrozeni, obmyti Krví. Musíte být obmyti vodou. Musíte projít svícem. Musíte jít ze stolu předložení. Musíte jít ke kadidlovému oltáři a stát se kadidlem. Musíte se rozplynout. Nesmí z vás zůstat ani kousek. Rozumíte mi? Když pálíte dřevo, zbude vám popel. Amen. Když pálíte kadidlo na zlatém oltáři, nezbuďte vám vůbec nic. Kadidlo se rozplyne. Přemění se do plynného skupenství. Bůh chce, abyste se stali kadidlem před tím, než budete schopni splynout s Tělem Kristovým. Amen! Bible říká, že kadidlo vchází Hospodinu do chřípí! Vidíte, jsou věci, které jsme schopni pochopit jen tehdy, vloží-li je Bůh do lidských termínů.

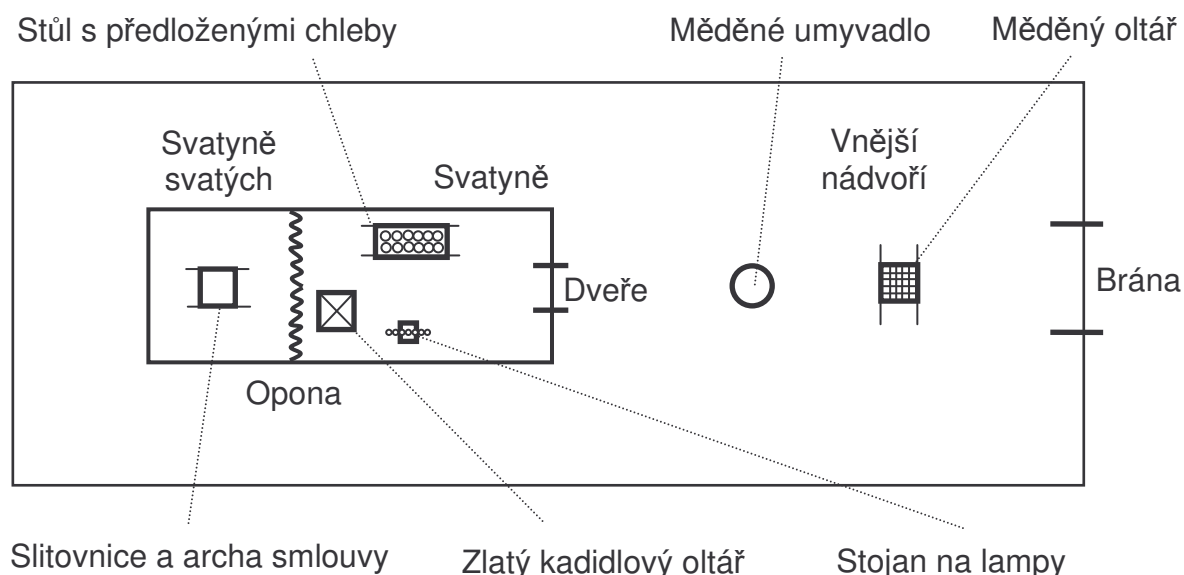
Když kněz pálil kadidlo, Hospodinu se z kadidla stala sladká vůně. To znamená, že jste vstoupili do Boha, vstoupili jste do Jeho chřípí. Jste spáleni... Jinými slovy, vzdáte se své lidskosti. Půjdete před Boha a řeknete: „Přijď království Tvé, buď vůle Tvá ve mně, jako je i v nebi.“

Bůh vám dá sílu se takto modlit. Bůh vám dá, abyste to mysleli vážně. Bůh vám to dá.

Víte, pokud se pokusíte být dobrým hochem, dobrou dívkou, stát se dobrým, nebude to nic víc než jen lidský pokus. Avšak pokud věříte, že to Bůh může učinit, On to učiní. Tak je to prosté. Pokud věříte, že to Bůh udělá, On to udělá. Amen.

Kolikrát u písni, které zpíváme, nevěříme ani polovině toho, co zpíváme, protože se ani neposloucháme. Jen se nám líbí hudba, sladkost pocitů, něžné houpání, brnkání kytar a melodie. Sláva Bohu! Amen. Když slyšíte drnkát struny kytary a znít hudbu a vaší duši je to příjemné, nenechte se tím oklamat, bratři. Nemůžete Boha chválit beze slov. Lidská bytost musí k Hospodinu vysílat slova, aby Mu sloužila. Věděli jste to? Všiml jsem si, že někteří z nás se zapomenou a zpívají sladká slova písni, ale přitom zpívají jen slova. Uniká nám jejich podstata, protože ta slova neposvěcujeme Hospodinu. „Vezmi si můj život, nechť je Ti posvěcen...“ O čem to zpíváme? Zpíváte, že svůj život tady nechcete. Vzdáváte se svého života. Ano, bez legrace. Je to nesmírně vážná věc. Když pak totiž odtud odejdete, musíte to žít. Amen. Chvála Bohu.

Vraťme se k času, ve kterém žijeme. Povím vám, kam jsme v dnešní době v čase dospěli. Pamatujete si obraz stánku, který jsem vám kreslil?

Dobrá! Jsme v páté etapě. Stojíme před oponou. Na oponě jsou vyobrazení cherubíni. Opona nemá žádný průchod, a přece projdete skrz oponu. Amen. Pojďme se na to podívat. Ta opona je ve vás. Rozumíte?

Opona stánku je ve vás, protože vy jste ten stánek. Ta opona je mezi vaší myslí a vaším duchem. Zkuste si to se mnou představit. Vaše mysl je to, co používáte k myšlení. Myslíte na cokoliv. Třeba teď přemýšlíte nad tím, co zrovna říkám. A teď: ta opona je mezi vaší myslí a vaším duchem. V oponě je díra, kterou Duch proniká do vaší mysli, a vy přestáváte myslet lidsky a začínáte myslet jako Bůh. Ale to nestačí, protože opona tam zůstává. Proto musí být opona roztržena krví Ježíše a vy vejdete dovnitř. Když jste v soužení, vaše opona se tenčí a dostává se do vás více Boha.

Pojďme ještě kousek dál. Řekněme, že umíráte. Umíte si představit, že umíráte? To je moment, kdy se vaše opona trhá, vaše mysl se vzdává, vy se odevzdáváte Duchu a začínáte vidět všechny svoje chyby, které jste během života udělali. Během sekundy se před vámi odvine celý váš život jako film. Každého skutku, který jste v těle vykonali, začnete litovat. „Pane, je mi to líto, Pane, je mi líto i tamto.“ Tam, kde jste si mysleli, že jste byli spravedliví, najednou uvidíte všechnu tu necudnost a špínu. Mějte totiž na paměti, že Bůh vás soudí i podle toho, jak jste přemýšleli. Víte, my nemůžeme soudit člověka podle toho, jak přemýšlí. Pokud někdo přemýšlí nad tím, že by vás nejrady zabil, nemůžete ho soudit pro vraždu. Amen. Může nad svou myšlenkou zvítězit, přijít k vám a obejmout vás. Nikdy byste nevěděli, že přemýšlel nad tím, že by vás chtěl zabít. Amen. Ale Bůh to viděl a Jeho soud dopadá. Stvoření tedy přijde za Stvořitelem, protože v té chvíli Duch vstoupí do vaší mysli a vy řeknete Bohu: „Nejsem hoden. Nejsem hoden, Bože. Nejsem hoden. Měj se mnou slitování, nejsem hoden.“ A Bůh řekne: „Dávám ti život. Zemřel jsem za tebe. Odpouštím ti všechny tvé hříchy.“ Představte si vězně, jak přichází na popravu, a najednou někdo vstoupí a řekne: „Odpouštím ti. Jsi volný.“ Asi takové je to uvolnění a vysvobození, kterého se člověku dostane, když přijde do Boží přítomnosti, do Krista.

Vždycky se divím, když vidím lidi, jak o sobě prohlašují: „Já jsem ten a ten, jsem apoštol ten a ten, jsem prorok ten a ten.“ Takoví lidé neviděli Boha. Když totiž uvidíte Boha, už nic nejste. Vaše duše se pokoří před Hospodinem, zlomená, ponížená, protože Bůh je tak velkodušný. Halelujah! Bůh všechno pohltní!

Chci, abyste rozuměli, kde se nacházíme. Jsme u opony. Historicky, to znamená ve světě, se opona roztrhne. Ale individuálně se naše opona trhá právě nyní. Tenčí se a tenčí a vůně proniká. Rozumíte? Nyní je čas

oběti Hospodinu, je čas, kdy Hospodin říká: „Synové a dcery, dejte mi svá srdce a já vám dám království svého Otce.“ Amen. Stojíte před oltářem. Historicky svět stojí u opony. Všechno se to musí stát v několika nejbližších letech. Rozumíte? Synové Boží budou velmi brzy pomazáni.

Řeknu vám, proč. Pokud nebudou pomazáni, stihne zemi prokletí. Nebylo by spaseno žádné tělo. Amen! Ne, nemluvím o celé církvi. Není to celá církev, kdo bude pomazán. **BŮH NÁM DÁVÁ SLYŠET TOTO SLOVO, ABYCHOM SE V SRDCÍCH ROZHODLI, ZDA CHCEME TENTO ŽIVOT, NEBO ŽIVOT V KRISTU. NEPOMŮŽE VÁM, CO DĚLÁTE, ALE ČEMU VĚŘÍTE.** Pokud tomu věříte, nedívejte se na sebe. Ani si neříkejte: „Bože, já jsem takový nemastný neslaný, jsem tak špatný, jsem k ničemu. To a to jsem zkazil.“ Vše, co jste vykonali zlého, odložte, protože Bůh říká: „Smažu to! Vzdálím od tebe tvůj hřích, jako je východ vzdálen od západu.“ Nemějte starost o to, co jste udělali. Starejte se o to, co jste teď a co z vás Bůh může udělat. „Pane Bože, přicházím k Tobě s touto nehodnou nádobou. Rozbij ji, přetvoř ji a přines vysvobození, abych mohl být jedním z těch, které si v poslední hodině budeš moci použít.“ Halelujah! Amen!

V této hodině bude člověk chodit ve výškách, ve kterých nikdy dříve nechodil. Viděli to, dotýkali se toho, ale nikdy v tom nechodili. Jinými slovy, Ježíš Kristus byl zatčen, ale ještě nebyl čas, aby byl zatčen. Dábel se Ho chtěl zbavit příliš brzy. Přivedl Ho na okraj skály, odkud Ho stačilo jen shodit dolů. Když už se k tomu chystali, najednou byl pryč. Rozhlíželi se kolem a Bible říká, že nepozorovaně prošel jejich středem. Neviděli Ho. Byl neviditelný. Jen vyšel ze zástupu a řekl: „Bože, odpusť jim.“ Rozumíte, kam jdete? Jdete do bodu, kde Písmo o dvou svědcích říká, že je nebyli schopni zabít. Nemohli je zabít, dokud nepřišel jejich čas. (Zj 11) Halelujah! **MUSÍME ZAČÍT VĚŘIT BOHU.** Halelujah! Buď Bohu sláva! Díky, Ježíši!

OTÁZKY A ODPOVĚDI:

Říkal jsi, že se chrámová opona ztenčuje. Já měl zato, že opona byla už dávno roztržena.

Ano, Písmo říká, že roztržení opony nám připravilo cestu. Jinde zase Písmo říká, že opona byla Jeho tělo. Musíte rozumět, že ve vás je opona, a ta ještě nebyla roztržena. Roztržením opony nám Ježíš Kristus připravil cestu, abychom Ho následovali a i my prošli za oponu.

Kdy budeme jako Kristus? Existuje nějaký čas, kdy se roztrhne ta opona v nás?

V Božím časovém harmonogramu je zvláštní čas, kdy Tělo Kristovo projde oponou. Všichni projdeme ve stejný čas. Efezským 1:10: „*Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské.*“ To znamená, že jsme připravováni na ten okamžik. Ale svou oběť před Božím trůnem musíme učinit dříve, než se tak stane.

Stane se v tom čase nebo v tom období ještě něco jiného?

Všechny věci se dějí průběžně. Nemůže to být tak, že bác – a všem se nám to stane najednou. Víte, co myslím. Je to proces. Nevím, jak dlouho to bude trvat. Nevím, kolik dní, kolik let nebo měsíců. Ale vím, že až se lidstvo dostane do bodu, že by mohlo zničit zemi, bude to muset zaktivovat Boží syny. Až člověku přijde na mysl, že zničí svět, a Bůh ví, že to přijde, pak Bůh bude muset zaktivovat Boží syny, aby tomu zabránili. A bude k tomu zapotřebí tří a půl let soužení a práce, než tomu Boží synové úplně zabrání.

Můžeš nám ukázat, kde v Písmu je, že d'áblové potřebují krev člověka, aby získali svou moc?

To je na dlouho. Začali bychom tím, že Bůh povolal Adama a dal mu vládu nad světem, a tím, že Bůh dal člověku život skrze Ježíše Krista. Když si projdete celou Bibli, nenajdete tam místo, kde by Bůh dal d'áblu nějakou vládu. Amen. Ale Písmo říká, že d'ábel převzal Adamovu vládu a Adama zajal. Proto věříme, že je to právě život

v Adamovi, který ďábel používá. Krev je život a ďáblové nemohou fungovat, pokud z nás nezískají život. To je ten základní princip. Museli bychom ale projít mnoho a mnoho veršů, což jistě někdy uděláme, ale teď by to nemělo význam. Ale to, co jsem řekl, je v podstatě ten princip.

Mluvil jsi o historickém roztržení opony, které se stalo na Golgotě. Pak existuje roztržení, které zakoušíme a které probíhá denně. Jen se chci ujistit, zda rozumím tomu, co říkáš. Říkáš, že před námi je další historické roztržení?

Ano, protože jsou historická roztržení Těla Kristova. Hlava už prošla. Hlava (Kristus) prošla, ale Tělo ještě neprošlo. Takže existuje čas, kdy má projít Tělo.

Ale tento čas také závisí na tom, kdy každý z nás za sebe, každý jednotlivec, udělá díru (jak jsi o tom před tím mluvil), abychom mohli protrhnout tu oponu nebo ji ztenčit, dokud nebudeme nasyceni. Pochopil jsem to dobře?

Ano! Víte, ve Dni vykoupení... Víte, že pro tuto slavnost byl přesně určený čas? Věřím, že existuje specifický čas v historii lidstva, kdy dojdeme do Dne vykoupení. Došli jsme do Hodu Beránka, a byla to konkrétní událost v dějinách, byl to historický moment. Došli jsme do letnic, a i ty měly svůj konkrétní čas v dějinách. Takže Církev musí historicky dojít do svátku Stánků. A až dojdeme do svátku Stánků, první věc, co se stane... Víte, Písmo nikde nevysvětluje, jak se kadidlový oltář dostal do svatyně svatých. Bratři, studenti Písma, slyšíte mě? Jinými slovy, je na špatném místě. Židům 9:6-12: *„To pak, když tak jest zřízeno, do prvního stánku vždycky vcházejí kněží, služby vykonávajíce, do druhého pak jedinou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. Kterýž byl podobenstvím na ten tehdejší čas, v němž darové a oběti se obětují, kteréž nemohou dokonalého v svědomí učiniti toho, kdož obětuje. Toliko v pokrmích a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlňováních tělesných, až do času napravení, záležející. Ale Kristus přišed, nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou*

udělaný, to jest ne tohoto stavení, ani skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev, všed jednou do svatyně, věčné vykoupení nalezl.“

Existuje verš, který popisuje věci ve stánku. Pojdme se tedy vrátit do verše 3 a 4: *„Za druhou pak oponou byl stánek, kterýž sloul svatyně svatých, zlatou maje kadidlnici, a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl Aronova, kteráž byla zkvetla, a dsky zákona.“* Všimli jste si, kde je umístěn kadidlový oltář? Uvnitř ve svatyni svatých. Jen jednou do roka se tam mohl dostat, a to jedině tak, že se protrhla opona. Protože v oponě nebyly žádné dveře. Chvála Bohu. Vysvětluji vám to dostatečně? Pokud tomu nerozumíte, podívejte se na stánek. Vyučujeme o něm. Na vnějším nádvoří jsou dvě věci: bronzové umyvadlo a bronzový oltář. Jen dvě. Ve svatyni jsou tři: svícen, stůl předložení chlebů a zlatý kadidlový oltář. Ale tento verš (Židům 9:4) říká, že kadidlový oltář je ve svatyni svatých. Samozřejmě, že teologové nad tím vedou mnohé spory. Je to velmi jednoduché. To, o čem Pavel mluví, je Den smíření. Jen v jednom dni je kadidlový oltář uvnitř svatyně svatých. Víte, proč? Protože kouř musel zahalit archu úmluvy před tím, než tam mohl vejít kněz. Jak by se tam mohl dostat kouř, kdyby tam nebyl oltář? Takže Písmo říká, že zlatý kadidlový oltář byl ve Dni smíření uvnitř svatyně svatých.

Jak se tam oltář dostal, když tam kněz nemohl vejít, aby ho tam vnesl?

Ne, ne že by tam nemohl vejít, ale nemohl začít svou službu před Hospodinem, protože Bůh řekl, že pokud by tak učinil, zahyne. Takže musel zvednout oltář, vnést jej dovnitř, vrátit se zpět a čekat, až kouř zahalí zlatou archu úmluvy. Amen.